

Generelt gælder, at en forøgelse af klorconcentrationen forøger den skadelige virkning på mennesker mere end en forøgelse af påvirkningstiden.

IV. Miljø og økonomi

I miljøbeskyttelseslovens formålsparagraf er det i § 1, stk. 3, bl.a. anført:

»Ved bedømmelse af omfanget og arten af foranstaltningerne til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der på den ene side lægges vægt på de ydre omgivers beskaffenhed og forurenin- gens virkninger på disse og på den anden side den samfundsmæssige nytte af den virksomhed, der er nævnt i § 2, og omkostningerne ved beskyttelsesforanstaltninger.«

Miljømyndighederne har indtil nu benyttet denne bestemmelse som begrundelse for at undlade at gribe ind over for en notorisk farlig situation på Islands Brygge, og man kan næppe sætte sin lid til, at miljøankenævnet vil ændre denne praksis. Forslagsstillerne finder det ikke tilfredsstillende, at miljømyndighederne lader stå til over for den konstaterede risiko ved blot at henvise til § 1, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, og finder det derfor nødvendigt med en særlig lovgivning vedrørende klorproduktionen på Islands Brygge i København.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at en afvejning mellem miljø og økonomi i sagen om kloranlægget på Islands Brygge burde føre til den konklusion, at miljøet vejer tungest. En forebyggelse af forureninger og ulykker vedrørende kloranlægget er så afgørende, at et forbud imod anlæggets fortsatte drift i området er den eneste rimelige for-

anstaltning.

På kloranlægget er der 50-100 arbejdspladser, og der er 350 på den øvrige del af virksomheden (oliemøllen m.v.).

De politiske overvejelser vedrørende forurenings- og risikospørgsmålet må i sagen om Dansk Sojakagefabriks kloranlæg have forrang frem for de beskæftigelsesmæssige og rent økonomiske betragtninger. I denne forbindelse henvises til miljøministerens bemærkninger under 1. behandling den 14. november 1985 af forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om genanvendelse og begrænsning af affald og lov om kemiske stoffer og produkter (L 52) fremsat af socialistisk folkeparti og venstresocialisterne, se Folketingsstidende 1985-86, forhandlingerne, sp. 2309 ff.

Bemærkninger til lovforslagets bestemmelser

Ad § 1

Fristen er sat til 1. januar 1990, fordi forslagsstillerne finder, at virksomheden bør have en rimelig tid til afvikling af produktionen i København og eventuel udflytning til et forsvarligt produktionssted.

I øvrigt henvises til de generelle bemærkninger.

Ad § 2

Under afviklingsperioden er det påkrævet, at de nødvendige forbedringer af sikkerheden iværksættes. Her kan bl.a. henvises til de seneste af miljøstyrelsen krævede foranstaltninger.